

هُوَ اللَّهُ - ای بندهٔ جمال ابهی، از غربت

شکایت نمائی...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

هُوَ اللَّهُ

ای بندهٔ جمال ابهی، از غربت شکایت نمائی و از کربت و مشقت ناله و فغان فرمائی حقّ با شماسست فی الحقیقه بسیار گرانست و تحمل گداز ولی هر چه هست این غربت در سبیل حضرت احدیتست و این مشقت در محبت حضرت رحمانیت. لهذا این آوارگی سرور آزادگیست و این بیسر و سامانی نهایت کامرانی و شادمانی. ایام در هر صورت با تمام رسد و از برای هر آغازی عاقبت و انجامی و چون بساط حیات منطوی شود گذشته چه تلخ و چه شیرین ولی آنان که سرمست جام غرور بودند بقبر مطمور شتافتند و نفوسی که در سبیل الهی اسیر بلاء موفور بودند نافه اسرار بر جهان و جهانیان نثار فرمایند. پس تو از بلا و محن ممتحن مشو و مانند گل در این چمن شکفته باش تا فرح روحانی یابی و مسرت وجدانی جوئی و علیک التّحیّة و الثّناء ع

ORIGINAL

AUDIO